

at blive behandlet på den måde. Det giver en ulighed for loven, som vi gerne ville bøde på med forslaget, og det er jo ikke et voldsomt kostbart forslag, så jeg forstår ikke den opstandelse, det har vakt hos nogle af talerne. Men ministeren var dog meget moderat, og vi glæder os til at se det notat, ministeren har lovet at sende til udvalget.

Vi er fuldt opmærksomme på, at man måske kan løse problemet på anden måde; men løses skal det i al fald, for forholdene er utilfredsstillende i en lang række situationer. Så meget har vi i hvert fald set, og hr. Brusgaard klagte udmærket med et udklip fra sin samling, hvad det kan afstedkomme.

Hr. Peter Christensen er normalt ikke ordfører for Socialdemokratiet i disse sager. Jeg fik ikke fat i, hvem det er, der har skrevet ordførertalen, men den var i al fald ganske barsk i tonen, og det var som at komme fra dag til nat, når man først hørte ministeren og derefter hr. Peter Christensen som socialdemokratisk ordfører. Socialdemokratiets vurdering var, at forslaget her var alt, hvad der kom ud af grundlovsdebatten. Initiativet startede godt nok før grundlovsdebatten, men det er da noget, der ligger helt i forlængelse af den, og jeg tror, hr. Peter Christensen og Socialdemokratiet skal se det som en beskeden begyndelse til en række initiativer for at værne om den private ejendomsret og sørge for, at det fundament, vores samfund bygger på, ikke undermineres.

Jeg skal ikke kommentere hr. Vibjergs, hr. Brusgaards og hr. Donneres bemærkninger. Det siger jo sig selv, at vi ikke er de mest uenige i denne verden, når vi kan blive enige om at fremsætte et sådant forslag.

Derimod vil jeg godt kommentere lidt af det, fru Anni Svanholt kom frem med. Et af hendes ønsker var, at behandlingstiden for frednings-sager blev nedsat, og hun mente – sådan måtte jeg forstå hende – at der lå meget i Naturklagenævnet. Nu er Naturklagenævnet altså den allersidste station, og det er ikke her, sagerne normalt ligger.

Jeg tror, sagsbehandlingstiden i øjeblikket er gennemsnitligt 6 måneder. Den har været lidt stigende, men det er på det niveau, den ligger for de store fredningssager, f.eks. sagen om fredning af Ringebakkerne på Bornholm, der er en ganske omfattende sag, som har kørt i mange år, fordi der uden tvivl har været utrolig mange juridiske ting, der skulle afklares. Men det betyder også, at de lodsejere, som har fået at vide

den første dag, at nu må de ikke gøre det og det, fordi området bliver fredet, muligvis bliver afskåret fra at få en indkomst. Det kan selvfølgelig godt være, der ikke er en krone at hente, og så får de selvfølgelig heller ingen erstatning. Hvis man skal forrente nul kroner, bliver det jo nul. Men hvis det har betydning for dem, og hvis man underminerer deres indkomstgrundlag, er det dog rimeligt, at de bliver honoreret fra den første dag.

Noget meget væsentligt, som jeg kunne forstå at både SF's ordfører og den radikale ordfører var meget optaget af, er, at man skal føle glæde ved fredninger og have sympati for dem, men at man følte, at der blev hetzet noget imod fredningerne på nuværende tidspunkt. Det er ingenlunde Det Konservative Folkepartis hensigt. Vi har været bærende kræfter ved gennemførelsen af mange store fredninger. Vi er glade for dem, og vi er stolte af at vise dem frem for andre, men vi har bemærket, at de giver anledning til en umådelig utilfredshed, som det fremgår af udklip som dem, hr. Aage Brusgaard kom med. De regler, vi har i dag, skaber en negativ stemning omkring fredningerne, og det ønsker vi mindst af alt.

Vi har noteret os, at når naturgasselskaberne – og vi er i øvrigt kritiske over for meget af deres praksis – har været ude og grave ledninger ned, plejer de at være lidt mere rundhåndede og få ordnet tingene lidt hurtigere. Og hvad betyder det? Det betyder, at lodsejerne tager imod dem med kyshånd og siger: O.k., her skal vi ikke larme og gøre indvendinger. Det betyder meget, at man er lidt rundhåndet, når man lægger beslag på eller indskrænker folks råderet over deres egen ejendom, som de har passet og plejet i mange år, og jeg synes, det skal være kendetegnende for det offentlige, når der gribes ind i folks private ejendomsret, at man behandler folk ordentligt og giver dem en erstatning, der kan føles i pengepungen. Så siger folk pænt tak.

Fru Anni Svanholt mener, at der ikke rigtig er nogen begrundelse for at fremsætte forslaget; men som jeg forstod hende, tror jeg nærmest, hun har misforstået forslaget. Når der bliver rejst en fredningssag, er det jo allerede fra den første dag, og indtil fredningen er gennemført, man ikke må gøre nogen ting. Hvis man f.eks. gerne vil plante juletræer, som man plejer, men arealet så bliver fredet og en del af fredningsforslaget indebærer, at man ikke må plante de juletræer, er man jo afskåret fra at få den indkomst.